

kvalitásai vitathatatlanok. Ám a zenés műfaj „átka”, hogy az alapmű vokális gyengeségeit a legkiválóbb előadás sem írhatja felül; erősen tartok attól, hogy e musical zenéjével engem egyszerűen képtelenség szórakoztatni.

Csupán a szavazólap kitöltése után vettem észre a legfájdalmasabb hiányt. Voksaimon egyáltalán nem tükröződik az, amit az évad egyik legfontosabb fejleményének tartok: átgondoltan építkező, színvonalas előadásokat létrehozó, sok reményre jogosító új színház (és társulat) formálódik Miskolcon. Csaknem biztos vagyok abban, hogy e remények jövőre már szavazatok formájában is megmutatkoznak majd.

ZAPPE LÁSZLÓ Népszabadság

- A legjobb új magyar dráma:** SZÉKELY CSABA: BÁNYAVAKSÁG – KERÉKGYÁRTÓ ISTVÁN–RADNAI ANNAMÁRIA: RÜKVERC – TASNÁDI ISTVÁN: A HARMADIK HULLÁM
- A legjobb előadás:** A NÉP ELLENSÉGE (Katona József Színház, rendezte: Zsámbéki Gábor) – SIRÁLY (Nemzeti Színház, rendezte: Alföldi Róbert) – LILIOMFI (Örkény Színház, rendezte: Mohácsi János)
- A legjobb rendezés:** A NAGY FÜZET (Szkéné Színház és Forte Társulat, rendezte: Horváth Csaba) – ANGYALOK AMERIKÁBAN (Nemzeti Színház, rendezte: Andrei Șerban) – SZIGORÚAN ELLENŐRZÖTT VONATOK (Weöres Sándor Színház, Szombathely, rendezte: Ivo Krobót)
- A legjobb zenés/szórakoztató előadás:** LEÁNYVÁSÁR (Szege-di Szabadtéri Játékok, rendezte: Gothár Péter) – PARASZT-OPERA (Temesvári Csiky Gergely Színház, rendezte: Szikszai Rémusz) – BÁTHORY ERZSÉBET (Margitszigeti Szabadtéri Színpad, rendezte: Bagó Bertalan)
- A legjobb független színházi előadás:** A DOHÁNY UTCAI SERIFF (FÜGE – Kaposvári Egyetem, rendezte: Mohácsi János) – A 42. HÉT (Pintér Béla és Társulata, rendezte: Pintér Béla) –

- ADY/PETŐFI (Nézőművészeti Kft., rendezte: Scherer Péter)
- A legjobb gyerek- és ifjúsági előadás:** MARIO ÉS A VARÁZSLÓ (Kolibri Színház, rendezte: Bagossy László) – SEMMI (Budapest Bábszínház, rendezte: Hoffer Károly e. h.) – PINOKKIÓ (Katona József Színház, rendezte: Ascher Tamás)
- A legjobb női főszereplő:** CSÁKÁNYI ESZTER (A 42. hét, Pintér Béla és Társulata) – ESZENYI ENIKŐ (Jóembert keresünk, Vígszínház) – FULLAJTÁR ANDREA (A nyaralás, Katona József Színház)
- A legjobb férfi főszereplő:** KULKA JÁNOS (A nép ellensége, Katona József Színház) – STOHL ANDRÁS (Mephisto, Nemzeti Színház) – MÁTÉ GÁBOR (Heldenplatz, Katona József Színház, Kamra)
- A legjobb női mellékszereplő:** TOKAI ANDREA (Parasztopera, Temesvári Csiky Gergely Színház) – TAKÁCS NÓRA DIÁNA (Tóték, Örkény Színház) – ECEDEI ERZSÉBET (Színésznők, Hevesi Sándor Színház, Zalaegerszeg)
- A legjobb férfi mellékszereplő:** BLASKÓ PÉTER (Kőműves Kelemen, RaM Colosseum) – ZNAMENÁK ISTVÁN (Amphitryon, Nemzeti Színház) – HEGEDŰS ZOLTÁN (A chioggiái csetepaté, Katona József Színház, Kecskemét)
- A legjobb díszlet:** LEÁNYVÁSÁR (Szege-di Szabadtéri Játékok, tervezte: Gothár Péter) – A FÉLKEGYELMŰ (Weöres Sándor Színház, Szombathely, tervezte: Perovics Zoltán) – HELDEN-PLATZ (Katona József Színház, Kamra, tervezte: Antal Csaba)
- A legjobb jelmez:** LEÁNYVÁSÁR (Szege-di Szabadtéri Játékok, tervezte: Tihanyi Ildi) – RÜKVERC (Katona József Színház, Kamra, tervezte: Kovács Andrea)
- A legjobb színházi zene:** A FÉLKEGYELMŰ (Weöres Sándor Színház, Szombathely, Melis László)
- A legígéretesebb pályakezdő:** POROGI ÁDÁM (Katona József Színház, Kecskemét) – TASNÁDI BENEC (Katona József Színház) – SZATORY DÁVID (Nemzeti Színház)
- Külföldi:** ORLAI TIBOR – MÁTYÁS IRÉN – BEZERÉDI ZOLTÁN *Bagatell* című műsoráért

Budai Katalin

1954–2013

Tavasszal még együtt jártunk Marosvásárhelyen.

Színelőadásokat néztünk, nagyokat beszélgettünk, vitákon vettünk részt, aztán írtunk a látottakról. Jó volt vele együtt lenni, mert okos volt, kedves, empatikus

és művelt, és nemcsak a színház területén. Olvasottsága, tájékozottsága lebilincselőnek tűnt.

Magyar–angol szakot végzett az ELTE-n, majd esztétikát, s még a nyolcvanas évek közepén kismonográfiát írt Somersét Maughamról. Irodalmár lett, és színházi ember, dolgozott könyvkiadónál és a kultusztárcánál, vagy a Frankfurti Könyvvásár magyar programjainak szervezőjeként. Fordított is, köteteket szerkesztett, kulturális lapoknál működött, a *Film*, *Színház*, *Muzsikánál*, a *Magyar Naplónál*, s publikált számos orgánumban, a *Literától* a *Criticai Lapokon*, a *SZÍNHÁZ*-on át a *Kritikáig*, a *Kisvárdai Lapokig*.

Kritikustársam volt, és hű barát; mindig segítőkész partner, ha könyvek, irodalmi művek világra segítése, folyóiratok megmentése, szellemi alkotások menedzselése azt kívánta tőle. S persze hosszú évek, évtizedek óta írt kritikákat, interjúkat, tanulmányokat, irodalomról és színházról; naprakészen, igényesen. Pár éve kétszer is zsűri-társa lehettem a vidéki színházak Thália-beli fesztiválján (az akkori Rivalda Fesztiválon), s újra meg újra megtapasztalhattam, milyen szenvedélyes, elkötelezett híve, pontos és érzékeny krónikása, elemzője a magyar színjátszásnak. Kiváltképp a határon túlinak, a vidékinek, a függetlennek.

Mondják, minden életnek megvan a maga benső logikája; az övé is megvolt.

És most nincs többé. Felfoghatatlan.

Elment egy finom tollú, felkészült kritikus; a pályatársunk, a Kritikus Céh szakmai polémiákra mindig kész, lelkes, megbecsült tagja. Voksai az évről, lám, itt állnak a szavazólistán.

Fáradhatatlannak tűnt mindig, ha írt, szervezett, lobbizott, ha jó ügyek mellé kellett állni; váratlan halála ezért is döbbenetes. Autóbalesetben halt meg, ötvenkilenc évesen. Sokunknak fog hiányozni.

Kovács Dezső